

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

שמחה ליהודים

בימי הפורים יצאו אלפי חסידי חב"ד לזכות יהודים בקריאת המגילה. כשלושת אלפים משפחות של אלמנות צה"ל ונפגעי הטרור יזכו לביקור מיוחד ולמשלוח מנות מהודר. מאות אלפי משלוחי מנות יינתנו לכוחות הביטחון, למאושפזים במרכזים הרפואיים, לקשישים, לאסירים ועוד, כדי לעודדם לקיים את מצוות היום.

מגילה בלי הפסקה

בימי הפורים בתי חב"ד מפעילים מוקדים לקריאת המגילה ברצף. במקומות רבים מוקמים אוהלים מיוחדים, שבהם יקראו את המגילה שוב ושוב. באוהלים האלה יוכנו מראש כיפות, חוברות של מגילת אסתר, רעשנים ועוד. בכמה מקומות יקבלו המשתתפים אחרי קריאת המגילה שקיות של 'משלוחי מנות' ומטבעות למתנות לאביונים, כדי שיוכלו לקיים עוד שתיים ממצוות היום.

מוזיקת פורים

שתי הפקות מוזיקליות חדשות הופיעו לקראת פורים. יצחק מאיר ממשיך את המסע סביב מעגל השנה ומשיק אלבום פורים שמח, ובו ביצועים חדשים לשירים מוכרים לצד שני לחנים חדשים. חיליק פרנק חוזר עם פורים בירושלים 2, שבו קובצו מיטב הניגונים מחצרות החסידים, מלונים בשירתה של מקהלת מלכות. טל' 03-9606120.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:48	7:25	7:13	6:46
7:48	8:26	8:06	7:41

336 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 972-72-2770100 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

שני אפיקי פעולה למיגור הטרור

אם פתאום מתרגשת צרה עלינו, אי אפשר להסתפק בחיפוש הסברים טבעיים, חברתיים, פוליטיים או צבאיים. יש לתקן את הצד הרוחני

שמחת פורים בחוצות תל אביב. התחזקות רוחנית תביא התעשתות

המגן האלוקית השומרת על עם ישראל. לכן הוא משקיע את עיקר כוחו בתיקון הפרצות הרוחניות. הוא קורא לתשובה, לצום, לתפילה ולזעקה לקב"ה.

תיקון שיחולל מהפך

בשעה שגזרת השמדה נוראה מרחפת מעל עם ישראל מרדכי מקבץ עשרים ושניים אלף ילדים ולומד איתם תורה. מי שבוחן דברים בראייה חומרנית לא יבין זאת. כאשר כל העם היהודי שרוי בסכנה מרדכי צריך לנצל כל רגע לשתדלנות ולחיפוש דרכים לשכנע את אחשוורוש לבטל את הגזרה. תחת זאת הוא יושב ולומד עם ילדים.

אבל מרדכי יודע שקימו של העם היהודי אינו יכול להתבסס על פעילות ארצית בלבד, אף שהיא חשובה וחיונית, וגם הוא עצמו נוקט פעולות כאלה. ברור לו שגם התליכים טבעיים מנווטים למעשה על ידי ההשגחה העליונה. הקב"ה הוא הנותן לנו כוח לעשות חיל, ואם פתאום מתרגשת צרה עלינו, אי אפשר להסתפק בחיפוש הסברים טבעיים, חברתיים, פוליטיים או צבאיים, אלא צריך לחזק את הקשר עם הקב"ה.

ההתחזקות הרוחנית תביא בע"ה לידי התעשתות של המנהיגות המדינית והצבאית, עד שנוכה "לונהפוך הוא" החשוב ביותר - המהפך מגלות לגאולה, ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

זה כשישה חודשים אנחנו מתמודדים עם גל טרור אכזרי, שבו נרצחו עשרות יהודים ונפצעו מאות. אמנם בעת האחרונה יש ירידה במספר ניסיונות הפיגוע, אבל הטרור עדיין כאן, והציבור מוטרד מהעובדה שטרם הצליחו למגרו.

ההתייחסות לגל הטרור בקרב יהודים מאמינים עלולה לבלבל. מצד אחד הם מדברים על הצורך ביד תקיפה, "הקם להורגך - השכם להורגו". על ההכרח לפעול שדם יהודים לא יהיה הפקר. על בנייה יהודית גדולה, כמסר לאויבנו שהטרור רק יגביר את אחיזתנו בנחלת אבותינו. ומצד

שני הם מתבטאים שזו גזרה משמים, ושצריך להרבות בתפילה ובלימוד תורה ולהתחזק מבחינה רוחנית.

ההבנה של מרדכי

אבל אין סיבה להתבלבל. שני הכיוונים האלה שזורים זה בזה. הפעילות הארצית והפעילות הרוחנית צריכות להיות שלובות ואחודות. כך יהודי נוהג בכל אורחות חייו. כשהוא מבקש להצליח בעסקיו הוא אכן קונה ומוכר וקובע פגישות, ובה בעת נותן צדקה, כדי לזכות לברכת השם. יהודי הזקוק לרפואה הולך אל הרופא, לוקח תרופות ואם יש צורך עובר ניתוח, אך בה בשעה הוא מתפלל ובודק את המזוזות בביתו.

שילוב שני המוטיבים האלה משתקף היטב בסיפור נס פורים. בשעה שהוכרזה גזרת המן היה אפשר לקבוע בביור את הסיבות הטבעיות לגזרה - שנאתו של המן הרשע ליהודים, קנאתו במרדכי היהודי, יהירותו ושחצנותו, קלות דעתו של המלך אחשוורוש ונטייתו לקבל שוחד. בראייה ארצית שגרתית היה מרדכי היהודי צריך למקד את כל פעילותו בכיוונים האלה. אבל הוא מתחיל את פעילותו לביטול הגזרה בכיוון אחר לגמרי.

מרדכי מבין שהסיבות הטבעיות כשהן לעצמן עדיין אין בכוחן להמיט גזרה נוראה כזאת על עם ישראל. הגזרה מוכיחה כי נפגעה חומת

קשר שאינו מותיר ברירה

על-ידי עברה שדינה 'ייהרג ואל יעבור'.

להיחף אל המלך

מכאן עולה שמסירות הנפש בפורים הייתה נעלית מזו שבחנוכה. בחנוכה הייתה ליהודים אפשרות לעבור ולא ליהרג, ולו היו עושים כן, לא היו נענשים על כך; ואילו בפורים היו חייבים למסור את נפשם ולא להמיר את דתם, אפילו למען הצלת חייהם.

פורים מבטא את הקשר העמוק שבין עם ישראל לקב"ה, שאינו מאפשר ליהודי להינתק ממנו. זה קשר שמולו כל השיקולים בטלים, ואין כל מקום לדון אם זה ברצון או באונס. הדבר השתקף בגזרת המן, שלמעשה לא הותירה ליהודים שום ברירה אלא למסור את נפשם על יהדותם. לכן פורים נותן כוח ליהודי לבוא "אל המלך אשר לא כדת", והקב"ה מחזיר לו באותה מידה, אינו בודק את מצבו, אלא מושיט לו את שרביט הזהב, בגשמיות וברוחניות.

(תורת מנחם כרך ב, עמ' 299)

על מעשה העברה עצמו; ומכיוון שהכריחוהו לעשות את המעשה ולא עשה זאת מרצונו, אינו נענש על כך. אולם כשהוא בחר להתרפא באמצעות עברה – אף שעשה זאת כדי להציל את חייו – עשה את העברה מרצונו, ולא הייתה עליו כפייה בעצם עשיית המעשה. לכן הוא נענש עליה.

בין חנוכה לפורים

בנקודה זו טמון גם ההבדל שבין חנוכה לפורים. הן בחנוכה הן בפורים נדרשו היהודים למסירות נפש. בחנוכה עמדו נגד גזרות היוונים, שכפו עליהם לעבור על מצוות התורה. בפורים עמדו בסכנת השמדה, ואף שהיו יכולים להינצל על-ידי המרת דתם, דבקו ביהדותם במסירות נפש.

אלא שבחנוכה, אילו לא היו היהודים מוסרים את נפשם – לא היו נענשים, שכן הם דומים לאדם שנאנס לעבור עברה. לעומת זה, בימי גזרת המן, לו היו מצילים את עצמם על-ידי המרת דתם, היו נענשים על כך, כדין המתרפא

יש שלוש מצוות שעליהן יהודי חייב למסור את נפשו – ייהרג ואל יעבור. אך מה דינו של יהודי שלא מסר את נפשו, אלא עבר על אחת המצוות האלה כדי להציל את חייו? אומר הרמב"ם: "מפני שעבר באונס אין מלקין אותו".

לעומת זה, אדם שהיה חולה, וכדי להתרפא ולהציל את חייו עבר אחת העברות האלה – נענש. הרמב"ם קובע: "אם עבר ונתרפא עונשין אותו בית דין עונש הראוי לו".

הרצון והכפייה

לכאורה מה ההבדל בין השניים, והלוא שניהם אנוסים, שנאלצים לעבור עברה כדי להציל את חייהם? מדוע המתרפא באחת העברות האלה נענש, ואילו מי שהכריחוהו לעבור על המצוות האלה ולא מסר את נפשו – אינו נענש?

ההבדל הוא, שכאשר אדם עובר עברה באונס, מפני שמאיימים עליו שיהרגוהו, הכפייה היא

אמרת השבוע

שיח קבצנים

במוצאי פורים נפגשו שני קבצנים וסיפרו איש לרעהו בשמחה גדולה על הסכומים הנאים שכל אחד ואחד מהם הצליח לקבץ במהלך יום פורים.

אמר האחד לחברו: "אכן, המן היה רשע גדול, ובכל זאת הוא עשה לנו טובה גדולה, שבזכותו הצלחנו לאסוף תרומות יפות כל-יך".

השיב הקבצן השני: "פרעה היה רשע גדול הרבה יותר מהמן – כי עוד מעט יבוא פסח, והוא יאכל את כל מה שקיבלנו בפורים..."

פתגם חסידי

"כל הפושט יד נותנים לו. אנא, ריבוננו של עולם, תן לנו קצת שמחה לכבוד פורים, ולו כהלואה על חשבון השמחה השמורה לנו לימות המשיח" (רבי יוסף-אשר-זליג מסטריקוב)

פורים | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

שיכרון הנס

"מיחייב איני לבסומי בפורי" (מגילה ז). לא נאמר שחייב אדם לבסומי בין, אלא "לבסומי בפורי". אדם חייב לשמוח ולהתלהב מן הנס של פורים עד דלא ידע.

(אור הנר)

בזכות היין

בפורים מצווה לשתות עד לשכרה מפני שהניסים העיקריים בפורים קשורים עם היין. בשכרותו דרש אחשוורוש מה שדרש מוושתי המלכה; בעקבות זאת מונתה אסתר למלכה; וגם סופו של המן ומפלתו הגמורה היו במשתה היין.

(ספר המנהגים)

סילוק הדאגות

כדי שאדם יוכל לשמוח בפורים כראוי, עליו להשתכר תחילה. כך יסלק מעליו את כל הדאגות וישכח באיזה עולם הוא חי. שכן בשעה שהוא מפוכח, כיצד ישמח בשמחת פורים בידעו שעדיין אנו מוקפים כל מיני 'המנים' וסובלים מגזרותיהם הקשות.

(כתב סופר)

יהודי ברחוב

"איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי" (אסתר ב,ד). לא רק בביתו היה יהודי, ולא רק

בבית המדרש, אלא גם "בשושן הבירה" – בעיר, ברחוב, בין הבריות.

(רבי יהונתן אייבשיץ)

מפוזר ומפורד

"ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים" (אסתר ג,ח). לכאורה "מפוזר ומפורד" הוא כפל לשון? אלא "מפוזר" בין העמים, ו"מפורד" בינו לבין עצמו.

(מנות הלוי)

חטאו ונהנו

"מפני מה נתחייבו שונאיהם של ישראל שבאותו דור כליה, מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" (מגילה יד). לא זיים שלא היו עצובים על שהוכרחו לאכול מאכלות אסורות, אלא גם נהנו מזה. מי ששמח בחטאו עונשו גדול מאוד.

(יערות דבש)

חלוקת הנטל

"וישם המלך אחשוורוש מס על הארץ ואיי הים" (אסתר יא). גם זה מן הישועות שבאו בימים ההם על היהודים: הסירו מעל היהודים את משא המיסים הכבד שרביץ בעיקר על גבם, וחילקו אותו "על הארץ ואיי הים", על כל האזרחים בשווה.

(דברי חכמים)

שומר נאמן?

השמחה בבית מדרשו של ה'אוהב ישראל' מאפטה גאתה מרגע לרגע. אמנם שושן פורים היום, אך שמחת הפורים באפטה אינה מסתיימת מהר כל-כך. העיניים נשואות אל השולחן שבמזרח ההיכל, שם מנהל הצדיק את שולחנו כדרכו בקודש, ופניו קורנות באור של קדושה.

השירה בוקעת מפי כל הנוכחים. הנגנים מלהיטים את האווירה בניגונים קדושים ומשמחי לב. וכשהלב מתרונן הרגליים מקפצות, וכך נעה דבוקת האדם מעלה ומטה, ונדמית לגלי ים גועשים. העיר אפטה צהלה ושמחה.

בסערת השמחה איש לא שם לב לאיש שהסתנן פנימה כמעט בהיחבא. ראשו היה מושפל ועיניו כבויות. מפעם לפעם שלח מבטים נפחדים לצדדים, כמי שחושש שזוהה. צעדיו היו מהוססים. רגע אחד אזר עוז והתקרב אל הספסלים גדושי החסידים, ורגע אחר-כך נסוג לאחור בבושה.

רק בחלוף הדקות הבין שאיש מהחסידים אינו מבחין בו. המחשבה הזאת צרבה את ליבו. הוא, ר' יעקב, שתמיד זכה לכבוד השמור לגבירים, נהפך לאלמוני שאיש אינו מזכה אותו במבט שני.

אנחה שקטה נפלטה מפיו. זה בדיוק העניין, שכעת אינו גביר כלל וכלל. עני מרוד הוא, אביון של פורים למהדרין.

הוא הצטנף בירכתי אחד הספסלים והביט בפניו המאירות של הרבי. עיניו הטובות של ה'אוהב ישראל' הפיקו חכמה וקדושה, ומפעם לפעם סקרו את הקהל הרב. פתאום ננעצו העיניים בו, בר' יעקב. הוא חש את המבט היוקד מפלח את ליבו, ומיהר להשפיל את עיניו.

בטרם הספיק לנוע על מקומו הבחין כי הרבי מהסה את השירה. ליבו הלם בפראות. הרבי קרא לגבאי ולחש באוזנו דבר מה. כעבור רגע כבר עמד הגבאי ליד ר' יעקב. "הרבי מבקש שתיגש אליו", אמר לו. הוא חש סחרחורת, אבל את בקשת הרבי אין להשיב. בצעדים כושלים התקרב לאיטו אל הרבי.

בהגיע ר' יעקב אל ה'אוהב ישראל' עמדה דממה בבית המדרש. הרבי פנה אל הרבנים שהסבו סביב שולחנו, ופתח בדברים:

"כל נשמה, בטרם ירידתה לעולם, מקבלת מלמעלה הקצבה של הכסף שתשיג במשך חייה. בהגיע זמנה של נשמתו לרדת לעולם נקבע שאקבל סכום כסף גדול. אולם בבית הדין של מעלה הכירו את אופיי, והבינו שלא כדאי להפקיד סכום גדול כליכך בידי.

"החליטו להפקיד את הכסף בידי כמה וכמה אנשים. הם נתנו לי את הזכות לבחור את ה'שומרים' שיחזיקו בכספי, ובכל פעם שאצטרך סכום כלשהו, אבקש אותו מהם.

"אחד מאותם יהודים שבחרתי בהם לשמור את כספי", המשיך הרבי,

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

פורים לעתיד

הרמב"ם, בסיום הלכות מגילה, מדבר על נצחיותה של מגילת אסתר גם בימות המשיח: "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח, חוץ ממגילת אסתר, והרי היא קיימת כחמישה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל-פה, שאינן בטלין לעולם". והרמב"ם ממשיך: "ואף-על-פי שכל זיכרון הצרות ייבטל, שנאמר 'כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני', ימי הפורים לא ייבטלו – שנאמר 'ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם'."

לימוד מפי הגבורה

מקור הדברים הוא בתלמוד ירושלמי (מגילה פרק א, הלכה ה). שם מובאת מחלוקת בין רבי יוחנן שמעון בן-לקיש. "רבי יוחנן אמר: הנביאים והכתובים עתידין ליבטל, וחמשת ספרי תורה אינן עתידין ליבטל". הוא לומד זאת מהפסוק (ואתחנן ה, יט) "קול גדול ולא יסף", המלמד שהתורה לא תתבטל. רבי שמעון בן-לקיש אמר: "אף מגילת אסתר והלכות אינן עתידין ליבטל. נאמר כאן 'קול גדול ולא יסף', ונאמר להלן 'וזכרם לא יסוף מזרעם'."

הרדב"ז (בתשובותיו סימן תרסו) מקשה על מאמר זה ושואל: "והלא היו צריכים לומר השירים על הקרבן והם מספר תהילים?! דוחק הוא לומר ששאר הספר יתבטל מלקרות בו זולת אלו השירים הנאמרים על הקרבן."

והרדב"ז מסביר את הדברים בדרך אחרת: "לימות המשיח הלימוד יהיה מפי הגבורה כאשר היה בימי משה רבנו ע"ה, ולא יהיו שם ספקות והוויית, אלא כך אמר פלוני משם פלוני עד מפי הגבורה... ולא יצטרכו אז ללמוד דבר מפי הקבלה, שהם נביאים וכתובים, אלא הכול יהיה מבואר בחמישה סדרי תורה... וזהו שאמר ר' יוחנן: הנביאים וכתובים עתידין ליבטל, שלא ילמדו מהם דבר זולת תורה שבכתב, שממנה נלמד הכול וכל דקדוקיה מפי הגבורה."

האלישיך (בספרו 'משאת משה', אסתר ט, כח) כותב: "בימות משיחנו, שתימלא הארץ דעה, נבין לאשורנו מתוך התורה כל מה שבנביאים וכתובים, ועל כן יתבטלו, כי לא יהיה לנו צורך אליהם; אך מגילה זו, שגם היא רמוזה בתורה... עם כל זה לא תתבטל... כי מצוות התורה היא לכותבו, ועל כן כאשר אין התורה מתבטלת, גם מה שציוותה לכתוב לא יתבטל, מה שאין כן בכל ספרי נביאים וכתובים שלא ציוותה התורה לכתובם. וייתכן יהיה העניין, כי במגילה הזאת תלויים העולם וישראל המקיימים אותו, והתורה – שעל-ידם מתקיימים, כנודע... והנה נס של מקרא מגילה היה, כי היו אז מתבטלים ישראל והתורה והעולם, לולא עשה ה' ככל נפלאותיו, באופן שאם לא על-ידי נס זה גם לא יגיעו לימות משיחנו!"

הנס יגדל על כולם

כ"ק אדמו"ר האמצעי ('שערי אורה', דיבור המתחיל 'ביאו לבוש מלכות', סעיף ט ואילך) מבהיר: "אין הכוונה על ביטול הנבואה בישראל חס ושלו, דאדרבה, יתוסף רוח נבואה בישראל... אלא רצונו לומר, שבחינת גילוי אור האלוקי שבנביאים יהיה קטן בערך מאוד לגבי עוצם גילוי אור רב שיהיה לעתיד, עד שיהיה בטל כמו ביטול והתכללות זיו השמש בשמש עצמו.

"אבל מגילת אסתר וההלכות שורשן למעלה מבחינת זיו ואור, אלא בבחינת המאור עצמו, שהוא בבחינת עצמות המאציל שנמשל לגוף השמש... שאין לו ביטול והפסק כי הוא נצחי, בבחינת נצחיות דעצמיות אור-אין-סוף... ובכל הנ"ל יובן מה שאמרו דמגילת אסתר לא תיבטל לעתיד, דהנה הנס של פורים... יגדל על כולם ואין לו ביטול כלל, מפני שהוא למעלה מבחינת אור וזיו כו', וכמו המאור עצמו שאין לו ביטול."

"אינו אלא ר' יעקב, הניצב כאן עמנו. עשרים אלף רובלים, סכום לא מבוטל, הופקדו בידי. ואכן, ר' יעקב ידע להשתמש בכספי כראוי. הוא השקיע אותו במקומות הנכונים, צבר נכסים והגדיל את הונו, עד שנעשה גביר גדול.

"לא מזמן", הוסיף הרבי לדבר, ומבטו כאילו ממוקד בנקודה נעלמה כלשהי, "נודמנה לי מצווה חשובה של הכנסת כלה. יהודי עני היה זקוק נואשות לכסף בעבור הוצאות החתונה של בתו. הסכום הדרוש עמד על שלוש-מאות רובלים. נתתי בידי העני פתק המופנה אל ר' יעקב, ובו ביקשתי לתת לאיש את הסכום הנחוץ לו.

"אלא שר' יעקב התרגז מאוד ואמר בכעס: 'וכי אינני נותן לרבי די כסף בבואי אליו מעת לעת, שהוא משגר אליי עניים ואביונים ומבקש ממני לתת מכספי גם להם?!' הוא שילח את העני מלפניו בידיים ריקות..."

"בתוך זמן קצר", ניסר קולו של הרבי את הדממה, "החלו עסקיו של ר' יעקב להיקלע לקשיים. אחד מבעלי האחוזות, שעמו עמד בקשרים עסקיים, נקלע למשבר כספי. הוא היה חייב לר' יעקב שלוש-אלפים רובלים, והחוב נהפך לחוב אבוד. כעבור זמן קיבל ר' יעקב תביעה מבעל אחוזה אחר, בטענה שהוא חייב לו שלוש-אלפים רובלים. כך הפסיד בזמן קצר ששת-אלפים רובלים מתוך עשרים אלף הרובלים, דמי הפיקדון.

"מצפוני של ר' יעקב התעורר", המשיך הרבי, "אך הוא דחה את המחשבות האלה וניסה לתלות את הפסדים ביד המקרה. כך הידרדר מצבו עד שאיבד את כל כספו ונעשה עני ואביון. כעת כבר הבין שהתכחשותו לפיקדון שהופקד בידיו היא שהייתה עליו את הצרה הזאת. הוא בא לכאן עכשיו כדי לבקש ממני למחול לו ולהחזיר לידי את העושר."

סיים הרבי את דבריו הנוקבים ופנה לעבר הרבנים שסבבו אותו: "מבקש אני את חוות דעתכם, האם ראוי ר' יעקב למחילה? האם אפשר לסמוך עליו שמעתה ינהג בכספי כראוי?"

למשמע הדברים פרץ ר' יעקב בכי חסר מעצורים. הרבנים, שנוכחו כי חרטתו אמיתית וכנה, השמיעו עליו דברי סגוריה. הצדיק כאילו חיכה לזה, האיר את פניו לר' יעקב ובירכו כי יראה שוב הצלחה במעשי ידיו וישוב למעמדו הקודם.

לא חלפו הימים ור' יעקב חזר ועלה לגדולה, אך עכשיו למד היטב את הלקח.

חצי יובל של תקווה

לנו מה זכינו לעשות. פתאום אנחנו מתחילים לקלוט את עוצמת הפעילות והקשר שבין המטופלים לשעבר לארגון."

ההזדמנות לתת

לצד מי שהיו בעבר ילדים חולים והבריאו, באו לאירוע גם בני משפחות שאיבדו את ילדיהן. "היה חשוב גם להם לבוא ולהביע את הערכתם למתנדבים", מספר חיים, ומציין את המתנדב שזכה לציון מיוחד במינו: "פתחנו את האירוע בהענקת תעודה למתנדב שנמצא איתנו מהיום הראשון. הוא קצין ביחידה מוכחרת, אבל אינו מפסיק לתת. הרגשתי חובה מיוחדת להביע את תודתנו לאיש שהולך איתנו מן ההתחלה."

אם מחברים את הרגעים שעברו על ארנטל בערב הזה, מקבלים פסיפס מרהיב של חסד. "ניגשו אליי אם ובתה בת התשע", הוא מספר. "כשהילדה הייתה בת שלוש, התמודדה עם המחלה וניצחה בחסדי השם. כעת, אמרה אמה, היא מבקשת לתרום חלק משערותיה למען ילדים חולים. מדהים לראות ילדה שמבינה כי עכשיו יש לה הזדמנות לתת לאחרים."

אדם הוא אדם

חיים מדגיש שוב ושוב שהארגון מבקש להעביר מסר עיקרי של תקווה. "הקרנו סרט על ילדים

חיים ארנטל התקשה לעצור את התרגשותו כשחלף בשבוע שעבר על פני עשרים וחמישה הביתנים שהוצבו בכניסה להיכל 'ארנה' בירושלים, שבו נערך אירוע חגיגי לרגל מלאות חצי יובל לארגון 'זכרון מנחם'. כל ביתן העניק הצצה לשנה אחרת, באמצעות סרט וידאו, לצד מפגשים אישיים בין מתנדבים למטופלים מאותה שנה.

"המפגשים המצמררים הללו נתנו להבין מה 'זכרון מנחם' עשה לאלפי אנשים שהיו קשורים אליו, משני הכיוונים: הנותנים והמקבלים", אומר ארנטל (66), תושב ירושלים. "כשעברתי בין הביתנים לא יכולתי לדבר. הייתי שרוי בין התרגשות לבכי. פגשתי אנשים שטיפלנו בהם בהיותם קטנים, וכעת באו עם ילדים בידיהם."

פתאום קולטים

את 'זכרון מנחם' הקים חיים עם רעייתו, לזכור של בנם מנחם, שנפטר מהמחלה הקשה. העמותה פועלת עם ילדים חולי סרטן ובני משפחותיהם. אירוע ההצדעה נהפך במהרה למפגש חברתי ענק, שכולו נתינה.

"אייאפשר לתאר במילים את התחושות במפגש עם האנשים", אומר חיים. "אתה נזכר באותם ימים, שבהם הם נאבקו במחלה, ורואה אותם היום מאושרים ושמחים. האירוע הזה המחיש

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

מנהג 'מחצית השקל'

שאלה: כמה צריך לתת "זכר למחצית השקל"?
תשובה: בזמן בית המקדש חלה מצוות עשה לתת מחצית השקל בכל שנה, לצורך קרבות ציבור. במסכת סופרים ובתשובות הגאונים מוזכר מנהג לתת לצדקה בחודש אדר זכר למחצית השקל.

מימי מהר"ם מרוטנבורג ותלמידיו נהגו באשכנז לתת "שלוש מחציות" מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, וזאת מכיוון שבפרשת שקלים נאמר שלוש פעמים 'תרומה' (או 'מחצית השקל'). מנהג זה מובא הלכה למעשה בהגהת הרמ"א בשולחן ערוך, וכן נהוג בקהילות האשכנזים.

בימי המנדט לא היה בארץ מטבע של 'מחצית', ולכן נתנו חצאי דולר (וכדי לאפשר לכל הקהל לתת מחציות, הניחו חצאי דולר בקעריות הצדקה, והמתפללים 'קנו' אותם ונתנו אותם לצדקה). כיום יש לתת בארץ שלושה מטבעות של חצי שקל.

חיים ארנטל. עם ישראל היפה

שהיו חולים, הבריאו, והם מלאי שמחת חיים ומסבירים איך אפשר להמשיך הלאה, למרות הכול. זה המסר שלנו למשפחות שמתמודדות עכשיו עם המחלה - יש תקווה."

בעשרים וחמש השנים האלה פעלו מתנדבי הארגון עם יותר משלושת אלפים ילדים. "כאן רואים את עם ישראל היפה, גומל החסד, שאכפת לו מאחרים, שיועד להתעלות ולתת. אנחנו מחנכים את המתנדבים שלנו שכל אדם הוא אדם, בלי לבדוק מאיזה מוצא הוא ולאיזה מגזר הוא משתייך. הנתינה יכולה לחבר את כולם", מסכם חיים.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

ספר למשלוח מנות

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע' 70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020